

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR.56
din 06.02.2013**

Dosar nr.: 478/2012

Petiția nr: 5349 din data de 01.11.2012

Petent: S.C.prin apărător ales

Reclamat: Compania Aeroporturi București

Obiect: blocarea autoturismului, criteriul culoarea galbenă a autoturismului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele și adresa petentului

I.1.1. S.C.prin Cabinete de Avocați Grupate MAN&SÎRBU, cu sediul în ...

I.2. Numele și domiciliul ales al reclamatului

I.2.1. Compania Națională Aeroporturi București, cu sediul în ..

II. Procedura de citare a părților

2.1. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

2.2. Prin adresa înregistrată cu nr. 5349 din data de 15.11.2012, Colegiul director al C.N.C.D. a citat petentul, S.C.prin apărător ales, iar prin adresa nr. 5620 din data de 15.11.2012 a fost citată partea reclamată. Părțile au fost citate pentru data de 13.11.2012. La audieri a fost prezent petentul, reclamatul fiind absent.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

3.1.1. Prin adresa nr. 5349 din data de 01.11.2012 petentul, prin apărător ales, reclamă faptul că a fost sancționat de către Compania Națională Aeroporturi București pentru că autoturismul proprietate personală are culoarea galbenă și este asimilat cu autovehiculele taxi. Petentul susține că folosește autoturismul ca taxi, însă, în cazul de față, caseta inscripționată TAXI era scoasă și aparatul de taxare oprit deoarece aștepta la aeroport verișoara acestuia pentru a o transporta la gară.

3.1.2. În data de 12.09.2012, mașina folosită de petent în regim de mașină personală a fost blocată, iar petentul a fost sancționat cu amendă și cu plata unei taxe de despăgubire, fiind invocat un regulament adoptat sui-generis de consiliul de administrație al companiei, în disprețul legii invocate și a principiilor constituționale ce interzic discriminarea de orice fel și pe criterii considerate aberante și anume culoarea mașinii (galbenă).

3.1.3. Petentul anexează adresa înaintată de către Aeroportul Internațional Henri Coandă București prin care îl informează că autovehicolul acestuia a fost imobilizat deoarece s-a constatat că este oprit/staționat/parcat într-un loc interzis semnalizat prin indicatoare rutiere, precum și, declarația de martor a d.nei S.P.M.verișoară a petentului care susține cele sesizate de petent în sensul că acestuia i-a fost blocată una dintre roți.

Potentul susține că a parcat regulamentar, în sensul că nu a parcat pe locurile interzise prin regulament.

Susținerile reclamatului

3.2.1. Prin adresa nr. 6280 din 14.12.2012 reclamatul solicită respingerea petiției ca neintemeiată, totodată invocă excepția necompetenței materiale a Consiliului și netemeinicia susținerilor petentului.

I. Excepția necompetenței materiale a CNCD

Competența materială a CNCD rezultă din cadrul dispozițiilor O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare care la art. 2 alin.1 prezintă condițiile generale ale faptelor de discriminare. În acest sens, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă suntem în prezența unei diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, **fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.**

Mai mult, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a apreciat în legătură cu art. 14 din Convenție că **diferența de tratament devine discriminare, atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă.**

3.2.2. Având în vedere aceste considerente, fapta invocată de petent ar putea fi considerată discriminatorie și ar fi de competența CNCD doar dacă ar exista vreo dovadă în sensul că petentul a fost tratat în mod diferit față de o altă persoană care ar fi comis o faptă similară. O astfel de dovadă nu există, deoarece Regulamentul de utilizare a parcarilor publice ale A.I.H-C.B se aplică tuturor persoanelor ce accesează zona parcarilor și este pus în aplicare fără excepție.

Potentul nu a făcut dovada că a fost tratat în mod diferit față de alt conducător al unei mașini înscrispionate taxi, ci doar a reclamat faptul că persoanele autorizate au pus în aplicare regulamentul.

3.2.3. În fapt, conducătorul taxi trebuia să facă dovada că în momentul în care i-a fost imobilizat autoturismul, în parcare erau alte mașini cu aceleași caracteristici de taxi (sau similare), acesta fiind singurul sancționat.

3.2.4. Având în vedere aceste aspecte, reclamatul solicită să se constate că petentul nu a fost victima unei fapte discriminatorii, iar CNCD nu are competența materială să soluționeze petiția formulată.

II. Netemeinicia petiției nr.5349/01.11.2012

3.2.5. Referitor la lipsa de temeinicie a petiției formulate de către petent, partea reclamată susține faptul că orice persoană care accesează parcurile din incinta Aeroportului Internațional Henri Coandă București (*denumit de aici înainte A.I.H.C.B.*) are obligația de a respecta "Regulamentul de utilizare a parcarilor publice ale A.I.H.C.B.", Acesta conține norme general valabile și este afișat fluxurile de acces în holurile publice ale terminalelor de pasageri și publicat pe site-ul C.N, AB S.A. / A.I.H.C.B. Art 3 din Regulament prevede următoarele: *"Este strict interzis accesul în parcuri al oricăror autovehicule **cu inscripții și/sau dotări taxi** ori destinate transportului de persoane în regim taxi ori privat. Excepție fac autovehiculele taxi care dețin autorizații emise de alte autorități decât cele din Municipiul București și județul Ilfov, care sosesc la aeroport în baza unei comenzi prin dispecerat sau a unui contract și care au ca destinație localități situate în afara municipiului București și a județului Ilfov, Acestea beneficiază de acces numai în parcare publică PI (situată în proximitatea terminalului "Plecări"), cu ocuparea exclusiv a locurilor marcate "Taxi", situate pe latura de vest a parcurii și cu obligativitatea șoferilor de a nu părăsi autovehiculele."*. Mai mult, art. 4 al Regulamentului prevede: *"C.N. AB S.A. va proceda la blocarea/ tractarea autovehiculelor aflate în situația neconformării la prevederile de la (...) art. 3, eliberarea lor urmând a se face numai după achitarea contravalorii timpului de utilizare a parcurii și a tarifelor de blocare - deblocare/ tractare/depozitare, aprobate de Consiliul de Administrație al C.N. AB S.A. și afișate la casele de plată"*. Scopul acestei dispoziții este de a elimina prezența în parcurile publice a conducătorilor taxi neautorizați sau a infractorilor care pretind a fi conducători taxi și pun în pericol grav siguranța pasagerilor. Modul de operare a acestora este reprezentat în principal de accesul în parcare cu autoturisme de culoare galbenă, care poartă sau nu însemne taxi și preiau pasageri în special de naționalitate străină în scopul de a comite infracțiuni. Pentru a evita situațiile în care pasagerii din afara Bucureștiului sau din afara țării sunt induși în eroare de astfel de metode, s-a instituit regula de a nu permite autovehiculelor cu inscripții sau dotări taxi de a staționa în parcare publică. Regula este publică, general valabilă și se aplică fără discriminare, având ca singur scop protecția pasagerilor față de persoanele ce comit fapte de natură penală asupra pasagerilor ce tranzitează aeroporturile din București. Având în vedere toate aceste aspecte, susțin că petiția este neintemeiată, petentul încălcând în mod deliberat Regulamentul de utilizare a parcarilor publice ale A.I.H.C.B, norme cu caracter public și general valabil, fiind afișate după cum au menționat pe fluxurile de acces, în holurile publice ale terminalelor de pasageri și publicat pe site-ul C.N.ABS.A./A.I.H.C.B.

În drept, își întemeiază susținerile pe dispozițiile art. 2 și urm. din OG nr. 137/ 2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor fometelor de discriminare, prevederile Convenției Europene a Drepturilor Omului precum și pe dispozițiile Regulamentului de utilizare a parcarilor publice ale A.I.H.C.B.

IV. Motivele de fapt și de drept

4.1. Pe cale de excepție, Colegiul director urmează să respingă excepția necompetenței CNCD, invocată de către partea reclamată, întrucât excepția nu este motivată. Reclamatul motivează excepția prin lipsa elementelor constitutive ale faptei de discriminare (lipsa justificării obiective și lipsa situației comparabile).

4.2. În fapt, Colegiul director reține că, autovehiculul petentului a fost imobilizat deoarece a fost staționat într-un loc interzis semnalizat prin indicatoare rutiere.

4.3. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul analizează în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

4.4. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente susmenționate.

4.5. Din acest punct de vedere, Colegiul director constată că petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin acțiunea părții reclamate, în speță, autovehiculul petentului a fost imobilizat deoarece a fost staționat într-un loc interzis semnalizat prin indicatoare rutiere, considerând că este discriminat pe motiv că autovehiculul este de culoare galbenă.

4.6. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este datorat apartenenței lor la unul dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus datorită unui criteriu prevăzut de art.2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV,

apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca circumstanță concretizată, materializată și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată.

4.7. Curtea Europeană de Justiție a arătat că în cazurile de discriminare, în situația în care persoana care se consideră discriminată ar stabili o situație de fapt care să permită prezumția existenței unei discriminări directe sau indirecte pe baza unui criteriu interzis, punerea efectivă în aplicare a principiului egalității de tratament ar impune atunci ca sarcina probei să revină persoanei acuzate de discriminare, care ar trebui să dovedească că nu a avut loc o încălcare a principiului menționat. În acest context, reclamatul (pârâtul) ar putea contesta existența unei astfel de încălcări, stabilind prin orice mijloc legal, în special că tratamentul aplicat persoanei care se consideră discriminată este justificat de factori obiectivi și străini de orice discriminare pe baza unui criteriu interzis. (A se vedea în același sens și jurisprudența Curții Europene de Justiție, cauza Bilka Kaufhaus, parag.31; cauza C-33/89 Kowalska [1990] ECR I-2591, parag. 16; cauza C-184/89 Nimz [1991] ECR I-297 parag. 15; cauza C-109/88 Danfoss [1989] ECR 3199, parag. 16; cauza C-127/92, Enderby [1993] ECR 673 parag. 16.)

4.8. Din analiza susținerilor părților și înscrisurile depuse la dosar rezultă că petentul având în proprietate un autoturism care este folosit și ca taxi înregistrat, este folosit ocazional pentru nevoi personale atunci când caseta cu inscripția TAXI de pe plafonul mașinii este scoasă și aparatul de taxare este oprit. În data de 12.09.2012 mașina a fost folosită în regim de mașină personală, a fost blocată și sancționat cu amendă și cu plata unui tarif de despăgubire.

4.9. În raport cu elementele constitutive ale faptei de discriminare și înscrisurile aflate la dosar, Colegiul director ia act de susținerile petentului că tratamentul diferit aplicat situației sale are la bază culoarea galbenă a autoturismului care a fost asimilată cu cea a autoturismelor folosite ca taxi. Dincolo de faptul că petentul susține că nu a parcat regulamentar într-un spațiu public, în afara spațiului rezervat persoanelor cu dizabilități sau orice alt loc interzis în acest scop, din înscrisurile dosarului, Colegiul director nu poate reține că blocarea autoturismului s-a făcut pentru că mașina avea culoarea galbenă, ci pentru faptul că era parcată neregulamentar potrivit susținerilor reclamatului care nu a făcut altceva decât să respecte Regulamentul de utilizare al parcărilor publice ale A.I.H.C.B.

4.10. Față de cele expuse mai sus, Colegiul director al CNCD reține că imobilizarea autovehiculului și sancționarea petentului cu amendă pentru staționarea pe un loc interzis semnalizat prin indicatoare rutiere, nu se încadrează în condițiile prevăzute de art. 2 alin.1 din O.G. nr.137/2000, republicată, condiția impusă prin regulamentul Aeroportului Internațional Henri Coandă București este justificată întrucât este cuprinsă în Regulamentul de utilizare a parcărilor publice ale A.I.H.B, însă sensul că se aplică tuturor persoanelor ce accesează zona parcărilor și este pus în aplicare

fără excepție. Petentul nu a făcut dovada că în momentul în care i-a fost imobilizat autoturismul, în parcare erau alte mașini cu aceleași caracteristici de taxi (sau similare) și nu au fost sancționate sau li s-a aplicat un tratament mai favorabil. Orice persoană care accesează parcarile din incinta Aeroportului Henri Coandă București (A.I.H.B.) are obligația de a respecta Regulamentul de utilizare a parcărilor publice ale A.I.H.B. De asemenea, regulamentul conține norme general valabile și este afișat pe fluxurile de acces, în holurile publice ale terminalelor de pasageri și publicat pe site-ul C.N. AB S.A/ A.I.H.C.B.

Astfel, Colegiul director consideră că aspectele sesizate nu constituie fapte de discriminare, potrivit art. 2 din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu 5 voturi pentru și 3 împotriva** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. respinge excepția de necompetență a C.N.C.D. invocată de reclamat;
2. faptele prezentate nu constituie acte/fapte de discriminare, conform **art. 2 alin. 1** din Ordonanța de Guvern **nr. 137/2000**, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
3. clasarea dosarului;
4. se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

HALLER Istvan – Membru

CAZACU Ioana Liana – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria – Membru

PANFILE Anamaria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Opinie separată exprimată de Haller István:

4.11. În fapt, constatăm că autovehiculul petentului a fost imobilizat deoarece a avut culoarea galbenă și înscrisă ca un taxi.

4.12. **Ordonanța de Guvern nr. 137/2000 privind combaterea și sancționarea tuturor formelor de discriminare**, republicată (în continuare **O.G. nr. 137/2000**) la art. 2 alin. 1 prevede: „Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.”

4.13. Astfel se poate considera discriminare

- o diferențiere
- bazată pe un criteriu

- care atinge un drept.

4.14. În conformitate cu jurisprudența CEDO în domeniu, diferența de tratament devine discriminare atunci când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă *„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă”*. CEDO a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate (ex.: **Fredin împotriva Suediei**, 18 februarie 1991; **Hoffman împotriva Austriei**, 23 iunie 1993, **Spadea și Scalabrino împotriva Italiei**, 28 septembrie 1995, **Stubbings și alții împotriva Regatului Unit**, 22 octombrie 1996).

4.15. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: *„Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.”*).

4.16. În cauza supusă soluționării constatăm că petentul a parcat în condiții similare cu alte categorii de persoane, autoturismul lui fiind blocat, comparativ cu autoturismele altora, care nu au fost blocate. În consecință faptele prezentate în petiție reprezintă diferențiere.

4.17. Fapta de discriminare este determinată de existența unui criteriu. Se poate invoca orice criteriu (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 1: [...] *„pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu”* [...]; **Protocolul adițional nr. 12 la Convenția europeană a drepturilor omului** (în continuare **Protocolul nr. 12**), art. 1 alin. 1: [...] *„fără nici o discriminare bazată, în special, pe sex, pe rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau oricare altă situație”*), iar între acest criteriu și faptele imputate reclamatului trebuie să existe un raport de cauzalitate.

4.18. Constatăm că diferențierea a avut la bază asimilarea autoturismului cu un taxi, astfel criteriul este posesia unui astfel de autoturism, utilizat și în scop privat și în scop comercial, ca taxi.

4.19. O faptă poate fi considerată discriminatorie dacă atinge un drept, oricare dintre cele garantate de tratate internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 2: *„Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: [...]*”, art. 2 alin. 1: [...] *„restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege [...]*”, **Protocolul nr. 12**, art. 1 alin. 1: *„Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege [...]*”.

4.20. Conform practicii instanțelor judecătorești și cele ale Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, drepturile pot deriva inclusiv din contracte sau oferte

publice. În momentul în care există o parcare publică, se instituie dreptul de a utiliza această parcare, în condiții de egalitate pentru toți utilizatorii. În consecință faptele reclamatului au afectat acest drept.

4.21. Constatăm totodată că legislația în vigoare permite persoanelor utilizarea în scop privat la mașinilor dedicate taximetriei, în condițiile legii. Astfel nu se poate presupune că un autoturism este utilizat ca și taxi, până la proba contrarie, doar din cauza culorii și a inscripției „TAXI”. Măsura reclamatului nu poate fi justificată, fără alte probe, doar prin aspectul exterior al unui autoturism.

4.22. În concluzie imobilizarea unui autoturism din motivul culorii galbene și inscripționării similare cu un taxi într-o parcare reprezintă o restricție pe baza aparențelor exterioare a autoturismului utilizat de reclamat care a avut ca efect înlăturarea exercitării dreptului de a beneficia de serviciul de parcare în condiții de egalitate cu alte persoane, fiind incidente prevederile art. 2 alin. 1 ale **O.G. nr. 137/2000**, cu modificările ulterioare.

4.23. Art. 10 lit. f prevede: „Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauza prin [...] f) refuzarea acordării pentru o persoană sau un grup de persoane a unor drepturi sau facilități.”

4.24. Considerăm că reclamatul a refuzat petentului o facilitate, cea de a parca într-un loc destinat publicului, în condiții de egalitate cu alte persoane, astfel sunt incidente prevederile art. 10 lit. f ale **O.G. nr. 137/2000**, cu modificările ulterioare.

4.25. Prezentul punct de vedere se referă în mod exclusiv la persoana petentului, care în momentul blocării autoturismului folosea acest autoturism în scop privat și nu în scop comercial, pentru taximetrie. Considerăm că reclamatul trebuie să găsească metode adecvate de a identifica mașinile utilizate în scop privat și mașinile utilizate în scop comercial, și să nu se bazeze pe o presupunere nefondată, evitând astfel sancționarea discriminatorie a celor care utilizează parcările din aeroport.

Hotărâre redactată. S.C.S., tehored. V.F., opinia separată redactată de H. I.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.